

مصائب زندگی کشاورزی در تاریخ

۳ خرداد ۱۳۹۶ ساعت ۱۰:۴۷

روستائیان معمولاً تا اواسط زمستان ادوقه خود را به پایان می‌رسانند و پس از آن چون چیزی برای خوردن نداشتند، ناچار می‌شدند وام بگیرند که بتوانند تا فصل درو دوام بیاورند.

کافه تاریخ- سبک زندگی

زندگی کشاورزی مصائب بسیاری را با خود دارد. آنان تمام سال را نمی‌توانند کار کنند و زمانی در آن هستند که زمانه برداشت محصول باشد. زمانه ای که از قضا چون همه در همان برهه محصول خود را درو می‌کنند، قیمت کالای کشاورزی پایین می‌آید. مصائب کشاورز ایرانی را می‌توان اینگونه و به این شکل روایت کرد:

«روستائیان معمولاً تا اواسط زمستان ادوقه خود را به پایان می‌رسانند و پس از آن چون چیزی برای خوردن نداشتند، ناچار می‌شدند وام بگیرند که بتوانند تا فصل درو دوام بیاورند.»

شدند وام بگیرند که بتوانند تا فصل درو(و در صورت کاشت زمستانه تا آغاز تابستان) دوام بیاورند. دکاندار این وام را به شکل محصولات کشاورزی در حدی کافی برای رفع احتیاجات اولیه خانواده در اختیار روستائیان می گذاشت. این وام ها که به صورت کالا پرداخت می شد، بر اساس ارزش پولی آن سنجیده می شد. برای نمونه اگر یک روستائی ۱۰ من گندم به ارزش هر من ۲۲ ریال را نسیه می گرفت بدهی او ۲۲۰ ریال بود؛ اما به هنگام درو ذخیره فراوان گندم باعث تنزل قیمت آن به هر من ۱۸ ریال می شد. به این ترتیب روستائی باید در عوض ۱۰ منی که گرفته بود، ۲۵/۱۲ من گندم به دکاندار پس دهد. دکانداران معمولاً بابت این فروش نسیه بهره نیز می گرفتند.»^۱

۱-اریک جیمز هوگلاند، زمین و انقلاب در ایران، ترجمه: فیروزه مهاجر، تهران، پردیس دانش، ۱۳۹۲، ص ۴۴

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۵۸۶۸/مصابه-زندگی-کشاورزی-مصابه>